

editorial

En aquest butlletí, a més de les habituals ressenyes legals, us oferim un interessant comentari jurisprudencial realitzat per Carolina Gala, sobre **el personal laboral i els dies de lliure disposició**.

legislació

LLEY 26/2009, DE 23 DE DICIEMBRE, DE PRESUPUESTOS GENERALES DEL ESTADO PARA EL AÑO 2010 ([accés al text](#)).

Us remetem a tot allò que ja vàrem comentar en el [Butlletí núm. 73](#) de novembre del 2009, atès que **el text aprovat coincideix, gairebé en la seva integritat, amb el del projecte de llei**.

RESOLUCIÓN DE 4 DE ENERO DE 2010, POR LA QUE SE DICTAN INSTRUCCIONES EN RELACIÓN CON LAS NÓMINAS DE LOS FUNCIONARIOS Y SE ACTUALIZAN PARA EL AÑO 2010 LAS CUANTÍAS DE LAS RETRIBUCIONES DEL PERSONAL A QUE SE REFIEREN LOS CORRESPONDIENTES ARTÍCULOS DE LA LEY DE PRESUPUESTOS GENERALES DEL ESTADO PARA DICHO EJERCICIO ([accés al text](#)).

REAL DECRETO 2030/2009, DE 31 DE DICIEMBRE, POR EL QUE SE FIJA EL SALARIO MÍNIMO INTERPROFESIONAL PARA 2010 ([accés al text](#)).

Amb efectes d'1 de gener de 2010, el SMI resta fixat en **21,11 € diaris; 633,30 € mensuals i 8.866,20 € anuals**. Aquestes noves quantitats representen un increment de l'1,5% respecte de les vigents durant l'any 2009.

REAL DECRETO 1851/2009, DE 4 DE DICIEMBRE, POR EL QUE SE DESARROLLA EL ARTÍCULO 161 BIS DE LA LEY GENERAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL EN CUANTO A LA ANTICIPACIÓN DE LA JUBILACIÓN DE LOS TRABAJADORES CON DISCAPACIDAD EN GRADO IGUAL O SUPERIOR AL 45 POR CIENTO ([accés al text](#)).

LLEY 25/2009, DE 22 DE DICIEMBRE, DE MODIFICACIÓN DE DIVERSAS LEYES PARA SU ADAPTACIÓN A LA LEY SOBRE EL LIBRE ACCESO A LAS ACTIVIDADES Y SERVICIOS Y SU EJERCICIO ([accés al text](#)).

Aquesta norma, que ha incorporat parcialment al Dret espanyol la Directiva 2006/123/CE de 12 de desembre de 2006, ha comportat la modificació d'un nombre important de lleis. Entre d'altres, les següents:

- *Ley 31/1995, de 8 de noviembre, de prevención de riesgos laborales*: arts. 5.5; 16; 30, apartats 5 i 7; 31, apartats 3, 5 i 6; 39; i la DA 16.
- *Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común*: arts. 39 bis; 43; 71 bis; 139; i la DA 8 bis.

LLEY 27/2009, DE 30 DE DICIEMBRE, DE MEDIDAS URGENTES PARA EL MANTENIMIENTO Y EL FOMENTO DEL EMPLEO Y LA PROTECCIÓN DE LAS PERSONAS DESEMPLEADAS ([accés al text](#)).

L'aprovació d'aquesta llei ha comportat la modificació de les DA 4 i 31 del [Real Decreto Legislativo 1/1994, de 20 de junio, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley general de la Seguridad Social](#). Per altra banda, la LGSS també ha estat modificada per altres dues disposicions recents:

- *Ley 14/2009 de 11 de noviembre, por la que se regula el programa temporal de protección por desempleo e inserción*: hi afegeix una nova DA, la 46ª, que regula la tramitació electrònica de procediments en matèria de d'atur.
- *Ley 26/2009, de 23 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2010*: deroga l'art. 190 i modifica els arts. 31, 66 bis, 73, 128.1 a), 131 bis apartats 1 i 2, 133 quàrter, 140, 143.3, 162.1, 174.2, 179.3, 179 bis, la DA 47, i les DT 18 i 19.

RESOLUCIÓN DE 22 DE OCTUBRE DE 2009, DE LA SECRETARÍA DE ESTADO PARA LA FUNCIÓN PÚBLICA, POR LA QUE SE PUBLICA EL ACUERDO GOBIERNO-SINDICATOS PARA LA FUNCIÓN PÚBLICA EN EL MARCO DEL DIÁLOGO SOCIAL 2010-2012 ([accés al text](#)).

De conformitat amb el que preveu l'art. 38 EBEP i per tal d'afavorir el seu coneixement, es publica l'important Acord que el Govern i els Sindicats van subscriure el passat 25 de setembre.

REAL DECRETO 1430/2009, DE 11 DE SEPTIEMBRE, POR EL QUE SE DESARROLLA REGLAMENTARIAMENTE LA LEY 40/2007, DE 4 DE DICIEMBRE, DE MEDIDAS EN MATERIA DE SEGURIDAD SOCIAL, EN RELACIÓN CON LA PRESTACIÓN DE INCAPACIDAD TEMPORAL ([accés al text](#)).

A través d'aquesta norma s'estableix l'entitat obligada al pagament, un cop esgotat el termini màxim de 12 mesos de durada de la IT, i el procediment que el treballador haurà de seguir en els supòsits de disconformitat amb les altes mèdiques emeses per l'INSS o per les mútues d'accidents de treball.

sentències

PERSONAL LABORAL I DIES DE LLIURE DISPOSICIÓ: LA CONSOLIDACIÓ D'UN CRITERI JUDICIAL FAVORABLE

Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 18 de març de 2009, recurs 2/2009 ([accés al text](#))

Comentada per Carolina Gala

Novament es planteja judicialment (sobre aquest tema podeu veure el comentari de Xavier Boltaina, [Butlletí núm. 61](#) de maig de 2009) la qüestió de l'aplicació al personal laboral de l'art. 48.2 EBEP sobre els dies de lliure disposició; precepte, cal recordar-ho, que es refereix expressament al personal funcionari.

En el supòsit de fet de la sentència, **es reclama que es declari el dret del personal laboral al servei de les universitats públiques catalanes a gaudir dels dies addicionals per antiguitat previstos en l'art. 48.2 EBEP, sense que siguin absorbits pels dies addicionals fixats en l'art. 56 del *Vè Conveni Col·lectiu del personal laboral d'administració i serveis de les Universitats públiques catalanes***. Els demandants consideren que els dies addicionals de vacances segons l'antiguitat (conveni col·lectiu) no poden ser absorbits pels dies addicionals de lliure disposició (EBEP), perquè no són conceptes anàlegs.

El TSJ de Catalunya dóna la raó als demandants, establint els següents criteris:

- L'EBEP opera com a norma bàsica i el seu art. 1.2 determina les normes aplicables al personal laboral.** A aquesta norma bàsica s'han d'ajustar altres normes i els acords de les parts. Un conveni col·lectiu del personal laboral únicament pot millorar-ne les condicions, perquè és una norma complementària.
- Segons l'art. 8.1.c) EBEP, el personal laboral que treballi per compte de les administracions públiques a través d'un contracte laboral escrit amb independència de la seva modalitat (fix, per temps indefinit o temporal), forma part del col·lectiu d'empleats públics. L'art. 51 EBEP estableix, quant al règim de jornada laboral, permisos i vacances, que s'estarà al que disposa el Capítol Vè (on dit precepte es troba inserit) de conformitat amb el que preveu l'art. 1.2 de la mateixa norma, i a la legislació laboral corresponent. I, com a conseqüència de tot això, **l'art. 48 EBEP, que regula els permisos del personal funcionari, és d'aplicació al personal laboral per mandat del propi art. 51.**
- En el mateix sentit, la ***Instrucció per a l'aplicació de determinats aspectes de l'EBEP a l'Administració de la Generalitat, de 6 de juny de 2007***, determina que el personal laboral al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya es regeix per l'EBEP, l'ET i el seu conveni, i **declara d'aplicació l'art. 48.2 EBEP al referit personal.**
- Per tant, **l'art. 48.2 EBEP té el caràcter de mínims en matèria de permisos** (sempre i quan no existeixi altra norma que millori aquest règim), i **resulta d'aplicació immediata per disposició de l'art. 51 EBEP** (sentència del TSJ Madrid de 21 de juliol de 2008, recurs 2661/2008).
- L'art. 6 del *Vè Conveni del Personal Laboral al servei de les universitats catalanes* estableix la prelación de normes en els següents termes: serà d'aplicació, amb caràcter general, el Conveni respecte al seu àmbit personal i, en tot allò que no hagi previst, s'aplicarà de forma supletòria l'ET i la resta de disposicions de caràcter general. En aplicació d'aquest precepte, el TSJ entén que **els dies addicionals de lliure disposició regulats a l'art. 48.2 EBEP i els dies addicionals de vacances previstos al Conveni no són conceptes de naturalesa igual, perquè, si bé l'origen és premiar els anys de serveis, els efectes perseguits són diferents**. En el primer cas, atendre necessitats personals puntuals i, en l'altre, allargar les vacances com a acció social de conciliació de la vida laboral i familiar (també ho ha entès així la Instrucció abans esmentada). A més, l'absorció i compensació prevista en l'art. 7 del Conveni es refereix, estrictament, a les condicions econòmiques però no a les socials i de gaudi de dies a addicionar a les vacances, que afecten a la jornada.

La sentència, que ratifica de nou l'aplicació de l'art. 48.2 EBEP al personal laboral, serveix d'exemple a un fet que ja es va posar de manifest en la SAN de 25 de gener de 2008: **la solució dependrà de les circumstàncies de cada cas concret i, especialment, de l'abast i dels termes utilitzats en el conveni col·lectiu aplicable**, com ara la finalitat atribuïda als dies addicionals reconeguts, l'abast de la clàusula d'absorció i compensació, la valoració "conjunta" de la regulació convencional, etc. En aquest tema serà necessària la intervenció del TS aclarint els paràmetres en que es pot moure la complementarietat atribuïda al conveni col·lectiu.